

قربانی؛ ذبح حیوان در ظاهر، کشتن نفس اماره در باطن

قربانی در واقع به معنی پیشکش آوردن و هدیه دادن است. چیزی که در این هدیه دادن و پیشکش آوردن بسیار مهم است آن است که این عمل با خلوص نیت انجام پذیرد

خبرگزاری مهر- قربانی در واقع به معنی پیشکش آوردن و هدیه دادن است. چیزی که در این هدیه دادن و پیشکش آوردن بسیار مهم است آن است که این عمل با خلوص نیت انجام پذیرد. قربانی کردن در واقع ریشه در ایران باستان دارد. انسان ها در ادوار گذشته برای به دست آوردن ترحم خدایان، موفقیت در جنگها، دور کردن خود از معرض امراض و شکرگذاری به قربانی کردن حیوانات و یا انسانها مبادرت می کردند.

در پاره‌ای از موارد در امر قربانی افراط صورت می‌گرفت و به این علت در برخی ادیان و ملل منسوخ گردیده است. به طوری که در دوران آریایی زردشت به دلیل خروج آریاییان از حد اعتدال در قربانی کردن با این آیین مبارزه سختی کرده و آن را حذف می کند.

قربانی در اسلام روز ذبح اسماعیل است به دست ابراهیم خلیل الله

خداوند که پس از سالهای طولانی اسماعیل را به ابراهیم هدیه کرده بود او را در معرض آزمایشی بسیار سخت قرار می دهد و خواهان قربانی اسماعیل می‌شود. ابراهیم (ع) که در تمام دوره نبوت خویش از فرمان الهی سرپیچی نکرده است این بار هم تسلیم پیام حق می‌شود و فرزند خود را قربانی می‌کند.

امر قربانی اسماعیل به خواست خدا انجام نمی پذیرد اما ابراهیم خلیل الله به خوبی از آزمایش الهی سربلند می شود وعلاقه خود را به پروردگار اثبات می‌کند. حجاج به پاس بزرگداشت این روز در منی گرد هم می آیند و آیین قربانی را انجام می دهند.

در خصوص منشاء تشریع قربانی باید گفت: آن طو که در قرآن ذکر شده است خداوند در سوره حج پیرامون این موضوع می فرماید: "والبدن جعلناها لكم من شعائر الله لكم فيها خيرا، فاذكروا اسم الله عليها صراف فاذا وجبت جنوبها فكلوا منها واطعموا القانع والمعتر كذلك سخرناها لكم لعلكم تشكرون"

"شتران تنومند را برای شما از شعائر الهی قرار دادیم، در این شتران برای شما خیر است پس هنگامی که آنها برای نهر ردیف شدند نام خدا را بر آنها ذکر کنید، پس چون پهلوی آنها فرو افتاد از آنها بخورید و به درماندگان آبرومند و فقیرانی که در معرض هستند بخورانید ما این شتران را برای شما رام و مسخر گردانیدیم تا شکر ایزد تعالی را به جا آورید."

همان طور که از سخن پروردگار مشاهده می‌گردد قربانی یکی از شعائر الهی است که اجرای آن تقوا ایجاد می کند و در صورتی که با خلوص نیت و برای رضای حق انجام پذیرد انسان را به قرب الهی نزدیکتر می‌کند.

در حقیقت مراد از قربانی کردن یاری رساندن به مستمندان و گرسنگان است. زیرا اگر خون حیوان بدون دلیل واستفاده خاصی باشد در اسلام منع می‌گردد تا آنجا که پیامبر اکرم (ص)فرمودند: به قتل مرسان گوسفند یا شتری را مگر برای خوردن.

در اسلام برخلاف ایران باستان آیین قربانی کردن به صورت هدفمند انجام می‌پذیرد. زیرا گفته می شود گوشت قربانی باید برای برقراری عدالت اقتصادی در جامعه اسلامی به اهل استحقاق برسد.

عید قربان در شریعت اسلام به قدری مورد تاکید قرار گرفته است که امیرالمومنین علی (ع) در خصوص آن فرموده اند: "اگر مردم می دانستند قربانی در روز عید چه اجری دارد وام می‌گرفتند و قربانی می‌کردند چرا که با اولین خون آن صاحب قربانی آمرزیده می گردد."